Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul central) Judecător Iordachi Natalia
Dosarul nr. 2ri-186/26 (2-24121701-02-2ri-29042026)

D E C I Z I E

30 iulie 2026 municipiul Chișinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintelui completului, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorilor Bostan Angela și Ghedrovici Nicolae

soluționând, fără participarea părților, recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 28 noiembrie 2025, emisă în cadrul procesului de insolvabilitate intentat față de SRL „Gravena Sanipro", la contestația depusă de Serviciul Fiscal de Stat împotriva tabelului definitiv al creanțelor SC „Gravena Sanipro" SRL în partea admiterii în tabel a creanței lui Evdochimenco Olga,

C O N S T A T Ă:

Circumstanțele cauzei:

La 25 octombrie 2024, administratorul Putregai Alexandru, în interesele debitorului ÎM „Gravena Sanipro" SRL, a depus cerere introductivă prin care a solicitat declararea insolvabilă a întreprinderii pe motiv de incapacitate de plată.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 31 octombrie 2024 cererea introductivă depusă de administratorul Putregai Alexandru, în interesele debitorului ÎM „Gravena Sanipro" SRL privind intentarea procesului de insolvabilitate față de întreprindere, a fost admisă spre examinare.

Iar prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 3 februarie 2025, s-a constatat insolvabilitatea debitorului și s-a intentat procesul de insolvabilitate față de ÎM „Gravena Sanipro" SRL, în calitate de administrator al insolvabilității a fost desemnat administratorul autorizat Balan Vladimir. S-a obligat administratorul insolvabilității Balan Vladimir să notifice creditorii ÎM „Gravena Sanipro" SRL despre înregistrarea cererilor de validare a creanțelor în vederea întocmirii tabelului definitiv a creanțelor, până la data de 17 martie 2025; să verifice, să întocmească și să prezinte instanței de insolvabilitate, nu mai târziu de 2 aprilie 2025 tabelul definitiv al creanțelor. S-a stabilit ședința de validare a creanțelor pentru 7 mai 2025 ora 09:30.

La 19 martie 2025, Evdochimenco Olga a înaintat cerere cu privire la validarea creanței față de ÎM „Gravena Sanipro” SRL, în mărime de 230 651 dolari SUA.

La 7 aprilie 2025 administratorul Balan Vladimir a întocmit și prezentat în instanța de insolvabilitate tabelul definitiv al creanțelor ÎM „Gravena Sanipro” SRL, în care a inclus creanța creditorului Evdochimenco Olga integral cu suma de 230 651 dolari SUA, echivalentul 4 317 971,24 lei.

La 30 aprilie 2025 Serviciul Fiscal de Stat a depus contestație împotriva tabelului definitiv al creanțelor ÎM „Gravena Sanipro” SRL în partea admiterii în tabel a creanței lui Evdochimenco Olga.

În susținerea contestației Serviciul fiscal de Stat a invocat că în tabelul definitiv al creanțelor întocmit de administratorul insolvabilității Balan Vladimir, a fost inclus în calitate de creditor chirografar Olga Evdoehimenco, cu suma în mărime totală de 4317971,24 lei, formată din creanțe chirografare de rangul V, chiar dacă acestea din urmă nu sunt certe și sunt prescrise.

A menționat că potențialul creditor Olga Evdochimenco a prezentat acte confirmative din care se poate constata că suma creanței înaintate spre validare, în mărime de 4 317 971,24 lei, este prescrisă.

Conform informației din cererea de admitere a creanțelor depusă de Olga Evdochimenco, creanța ultimei izvorăște din rapoartele juridice în baza actului de verificare din 30 ianuarie 2025 și balanței de verificare din 30 ianuarie 2025 între ÎM „Gravena Sanipro” SRL și Ahmad Hassoun.

Serviciul Fiscal de Stat a invocat că la 31 ianuarie 2025, între Kamal Elassoun și Olga Evdochimenco, a fost încheiat acordul de cesiune, potrivit căruia Kamal Hassoun, moștenitorul legal a lui Ahmad Hassoun, cesionează suma de 230 651 USD către Olga Evdochimenco.

Totodată, a mai relatat, că creanța în sumă totală de 230 651 USD este formată din creanța lui Ahmad Hassoun deținută față de „Gravena Sanipro” SRL, care are la bază datoria acumulată de „Gravena Sanipro” SRL față de „Khalifa Commercial Est” pentru mărfurile livrate, contractul de cesiune din 2 august 2010 dintre Ahmad Hassoun și „Khalifa Commercial Est” și contractul de preluare a datoriei din 17 septembrie 2017 dintre Ahmad Hassoun, Gravena și „Sarco Engineering” SRL.

Mai mult ca atât, Swerviciul Fiscal de Stat a menționat că la materialele cererii de validare, sunt anexate și contracte din 2008, dar care nu sunt lizibile, și respectiv nu pot fi analizate.

Cu privire la excepția de tardivitate a creanțelor înaintate de Olga Evdochimenco Serviciul Fiscal de Stat a indicat că cererea de validare se întemeiază pe datoria acumulată de „Gravena Sanipro” SRL față de „Khalifa Commercial Est” pentru mărfurile livrate, contractul de cesiune din 2 august 2010 dintre Ahmad Hassoun și „Khalifa Commercial Est” și contractul de preluare a datoriei din 17 septembrie 2017 dintre Ahmad Hassoun, Gravena și „Sarco Engineering” SRL, rezultă că obligațiile

care au stat la baza încheierii contractului de cesiune și a contractului de preluare a datoriei au apărut până la 2 august 2010, și respectiv 17 septembrie 2017.

Serviciul Fiscal de Stat a remarcat că referitor la pretinsa datorie a „Gravena Sanipro" SRL față de „Khalifa Commercial Est" pentru mărfurile livrate, nu au fost constatate careva acte pentru a fi posibil stabilirea termenului de prescripție.

Respectiv, creanța creditorului Olga Evdochimenco este una prescrisă, or conform prevederilor art. 391 alin. (1) din Codul de procedură, termenul de prescripție a creanței izvorâte din contractele indicate, sunt prescrise.

Iar, cu privire la lipsa dreptului de dispoziție asupra întregii creanțe, contractul de cesiune semnat doar de un moștenitor.

Totodată a mai menționat că, creanța invocată de Olga Evdochimenco a fost cesionată de către Kamal Hassoun, minor, prin reprezentantul său legal, în baza unui contract de cesiune din 31 ianuarie 2025.

Serviciul fiscal de Stat a relatat că din certificatul de moștenitor anexat la dosar, rezultă clar că masa succesorală a defunctului Ahmad Hassoun a fost moștenită în cote egale (1/2) de către Kamal Hassoun și Raya Hassoun. În absența consimțământului expres sau a unei declarații de renunțare la această creanță din partea co-moștenitoarei Raya Hassoun, Kamal nu putea transmite legal întreaga creanță către Olga Evdochimenco.

Astfel, a invocat că Kamal Hassoun nu putea dispune unilateral de întreaga creanță, iar contractul de cesiune este lovit de nulitate relativă în privința cotei corespunzătoare celuilalt moștenitor.

Cu privire la temeinicia cererii de validare a creditorului Olga Evdochimenko, Serviciul fiscal de Stat a menționat că suma creanței înaintată de Olga Evdochimenco s-a format în baza datoriei acumulată de „Gravena Sanipro" SRL față de „Khalifa Commercial Est" pentru mărfurile livrate, contractului de cesiune din 2 august 2010 dintre Ahmad Hassoun și „Khalifa Commercial Est" și contractului de preluare a datoriei din 17 septembrie 2017 dintre Ahmad Hassoun, Gravena și „Sarco Engineering" SRL.

Totodată, Serviciul Fiscal de Stat a susținut că în cererea de validare mai este indicat faptul, că conform actului de verificare a decontărilor reciproce, se confirmă datoria invocată.

Astfel, a menționat că la caz, actul de verificare este un document care este întocmit pentru a reconcilia decontările reciproce între părți (organizații, antreprenori, etc.) pentru o anumită perioadă de timp (lună, trimestru, an).

Actul nu este un document primar, deoarece nu confirmă faptul plății către o altă persoană, respectiv nu poate constitui și demonstra temeiul apariției creanței.

Serviciul fiscal de Stat a mai afirmat că din materialele cauzei se constată lipsa caracterului cert, lichid și exigibil al creanței. Documentele anexate la cererea de validare nu permit stabilirea cu certitudine a creanței, or contractele invocate nu sunt integral lizibile; nu este prezentat un calcul justificativ detaliat al sumei de 230 651

USD; nu au fost autentificate în modul stabilit de lege; contractele pe care se întemeiază creanța lipsesc.

Mai mult, a indicat că cesiunea a fost notificată debitorului printr-un document care, confuz, face referire la o altă cesiune (către Maria Nicora), ceea ce ridică serioase îndoieli privind autenticitatea și coerența actelor prezentate.

Prin urmare, Serviciul Fiscal de Stat a contestat acțiunea lichidatorului de includere în tabelul definitiv al creanțelor potențialului creditor Olga Evdochimenco împotriva patrimoniului debitorului „Gravena Sanipro" SRL.

Reieșind din cele expuse a solicitat admiterea și examinarea contestației, admiterea excepției de tardivitate și respingerea cererii de validare ca fiind tardivă, respingerea cererii de validare înaintată de creditorul Olga Evdochimenco, ca fiind neîntemeiată.

Ulterior, la data de 5 mai 2025 SRL „Creadivo" a depus contestație împotriva tabelului definitiv al creanțelor ÎM „Gravena Sanipro" SRL în partea admiterii în tabel a creanței lui Evdochimenco Olga.

Prin contestația depusă a solicitat radierea din tabelul definitiv al creanțelor ÎM „Gravena Sanipro" SRL creanța chirografară în mărime de 4 317 971,24 lei a creditorului Evdochimenco Olga.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 8 mai 2025 s-a conexat din oficiu cauza intentată la contestația depusă de Serviciul Fiscal de Stat împotriva tabelului definitiv la creanțelor ÎM „Gravena Sanipro" SRL în partea admiterii în table a creanței Olgăi Evdochimenco (dosar nr.2i-719-1/24) la cauza intentată la contestația depusă de SRL „Creadivo" împotriva tabelului definitiv la creanțelor ÎM „Gravena Sanipro" SRL în partea admiterii în table a creanței Olgăi Evdochimenco (dosar nr.2i-719-8/24) cu examinarea acestora într-un singur dosar, atribuindu-i numărul unic de înregistrare 2i-719-8/24.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 5 noiembrie 2025 s-a restituit contestația depusă de SRL „Creadivo" împotriva tabelului definitiv al creanțelor ÎM „Gravena Sanipro" SRL în partea admiterii creanței lui Evdochimenco Olga. S-a dispus continuarea examinării cauzei în partea contestației depuse de Serviciul Fiscal de Stat.

Soluția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 28 noiembrie 2025, s-a respins contestația depusă de Serviciul Fiscal de Stat împotriva tabelului definitiv al creanțelor SRL „Gravena Sanipro" în proces de insolvabilitate, în partea admiterii creanței lui Evdochimenco Olga.

S-a validat Evdochimenco Olga ca creditor chirografar de rangul V al SRL „Gravena Sanipro" cu suma de 4 317 971,24 lei.

Calea de atac exercitată:

Exprimându-și dezacordul față de soluția primei instanțe, la 3 decembrie 2025, prin intermediul poștei electronice, Serviciul Fiscal de Stat a depus recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 28 noiembrie 2025, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii instanței de fond, cu soluționarea prin decizie a problemei în fond.

La 29 aprilie 2026, Serviciul Fiscal de Stat a prezentat recurs motivat, prin care a reiterat motivele de fapt și de drept invocate în susținerea contestației înaintate.

În motivarea cererii de recurs, recurentul Serviciul fiscal de Stat a indicat că încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 28 noiembrie 2025 este neîntemeiată și urmează a fi casată, întrucât instanța de insolvabilitate ar fi examinat superficial materialele cauzei și ar fi interpretat în mod eronat prevederile legale aplicabile. Prin încheierea contestată a fost respinsă contestația Serviciului Fiscal de Stat împotriva tabelului definitiv al creanțelor SRL „Gravena Sanipro", în partea admiterii creanței Olgăi Evdochimenco, fiind validată creanța acesteia.

Recurentul a menționat că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 3 februarie 2025, a fost admisă cererea introductivă depusă de administratorul statutar al SRL „Gravena Sanipro" și a fost intentat procesul de insolvabilitate față de debitor, fiind desemnat în calitate de administrator al insolvabilității administratorul autorizat Balan Vladimir, titular al autorizației nr. 74 din 14 ianuarie 2015. În tabelul definitiv al creanțelor întocmit de administratorul insolvabilității a fost inclusă Olga Evdochimenco în calitate de creditor chirografar, cu o creanță în sumă totală de 4317971,24 lei, atribuită creanțelor chirografare de rangul V. În opinia recurentului, această creanță nu este certă și, în același timp, este prescrisă.

În susținerea poziției sale, Serviciul Fiscal de Stat a invocat prevederile art. 140 alin. (1) și (2) din Legea insolvabilității, potrivit cărora creditorul care are o creanță față de debitor, născută anterior datei deschiderii procedurii, trebuie să înainteze în scris cererea de admitere a creanței instanței de insolvabilitate, precum și prevederile art. 141 alin. (1) și (2) din aceeași lege, potrivit cărora cererea de admitere a creanțelor are același regim juridic ca și cererea de chemare în judecată, iar la aceasta urmează să fie anexate documentele justificative din care izvorăsc creanțele și actele de constituire a garanțiilor. Recurentul a făcut trimitere și la art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității, potrivit căruia procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și ale Legii insolvabilității.

Totodată, recurentul a invocat art. 142 alin. (4) din Legea insolvabilității, potrivit căruia administratorul insolvabilității sau lichidatorul este obligat să verifice de îndată fiecare cerere de admitere a creanțelor și documentele depuse și să efectueze o cercetare amănunțită pentru a stabili dacă creanța este contestată sau se află în litigiu, valoarea exactă a acesteia conform actelor din care rezultă creanța, precum și prioritatea acesteia. De asemenea, a făcut referire la art. 144 alin. (1) și (2) din Legea insolvabilității, potrivit căruia debitorul și creditorii pot formula contestații cu privire la creanțele și drepturile de preferință neadmise sau trecute integral ori parțial de

administratorul insolvabilității sau lichidator în tabelul definitiv, contestațiile urmând a fi depuse în termenul prevăzut de lege, iar cele formulate tardiv fiind restituite fără examinare.

În acest context, Serviciul Fiscal de Stat a menționat că Olga Evdochimenco a prezentat acte confirmative din care, în opinia sa, rezultă că suma de 4 317 971,24 lei solicitată spre validare este prescrisă. Potrivit informațiilor indicate în cererea de admitere a creanțelor, creanța ar izvorî din raporturile juridice reflectate în actul de verificare din 30 ianuarie 2025 și balanța de verificare din aceeași dată dintre SRL „Gravena Sanipro" și Ahmad Hassoun. Ulterior, la 31 ianuarie 2025, între Kamal Hassoun și Olga Evdochimenco ar fi fost încheiat un contract de cesiune, prin care Kamal Hassoun, în calitate de moștenitor legal al lui Ahmad Hassoun, ar fi cesionat către Olga Evdochimenco suma de 230 651 USD.

Recurentul a susținut că suma de 230 651 USD ar reprezenta creanța lui Ahmad Hassoun față de SRL „Gravena Sanipro", aceasta având la bază datoria acumulată de debitor față de „Khalifa Commercial Est" pentru mărfurile livrate, contractul de cesiune din 2 august 2010 dintre Ahmad Hassoun și „Khalifa Commercial Est", precum și contractul de preluare a datoriei din 17 septembrie 2017 dintre Ahmad Hassoun, SRL „Gravena Sanipro" și SRL „Sarco Engineering". Serviciul Fiscal de Stat a mai indicat că la materialele cererii de validare au fost anexate și contracte din anul 2008, însă acestea nu ar fi lizibile și, prin urmare, nu ar putea fi analizate în mod corespunzător.

Cu privire la prescripția creanței, recurentul a invocat prevederile art. 391 alin. (1) din Codul de procedură civilă, potrivit cărora termenul general în interiorul căruia persoana poate să-și apere, pe calea intentării unei acțiuni în instanță, dreptul încălcat este de 3 ani. În opinia Serviciului Fiscal de Stat, obligațiile care au stat la baza contractului de cesiune din 2 august 2010 și a contractului de preluare a datoriei din 17 septembrie 2017 au apărut cu mult anterior intentării procesului de insolvabilitate, astfel încât creanța invocată de Olga Evdochimenco este prescrisă.

Recurentul a subliniat că, în ceea ce privește pretinsa datorie a SRL „Gravena Sanipro" față de „Khalifa Commercial Est" pentru mărfurile livrate, nu au fost identificate acte care să permită stabilirea cu certitudine a termenului de prescripție. În același timp, a susținut că, având în vedere că raporturile contractuale datează din perioada 2008–2010, iar contractele de cesiune și de preluare a datoriei au fost încheiate la 2 august 2010 și, respectiv, 17 septembrie 2017, termenul de prescripție s-ar fi împlinit cel târziu în anul 2020. Or, cererea de validare a fost depusă abia în martie 2025, cu peste 4 ani după expirarea termenului legal. În opinia recurentului, instanța de insolvabilitate nu a stabilit data scadenței obligației și nici nu a motivat de ce dreptul la acțiune nu s-ar fi născut în anul 2010 sau în anul 2017.

Serviciul Fiscal de Stat a mai susținut că nici actul de verificare din 30 ianuarie 2025 și nici controlul fiscal efectuat la 10 martie 2025 nu au întrerupt sau suspendat prescripția extinctivă. În opinia recurentului, actul de verificare reprezintă un

document contabil intern, iar constatările organului fiscal nu produc efecte juridice în planul raporturilor civile. Reflectarea datoriei față de Ahmad Hassoun în evidența contabilă a debitorului, la contul 521.2 „Datorii pe termen lung”, precum și constatările actului de control fiscal nr. 5-740396 din 10 martie 2025 ar avea relevanță exclusiv fiscal-contabilă și nu ar putea fi echivalate cu o recunoaștere civilă a exigibilității creanței.

De asemenea, recurentul a invocat că actul de verificare a decontărilor reciproce din 30 ianuarie 2025 nu conține o manifestare de voință juridică expresă și neechivocă a debitorului prin care acesta să recunoască obligația și să exprime intenția de a o executa. Din acest motiv, în opinia Serviciului Fiscal de Stat, actul respectiv nu poate produce efectul întreruperii prescripției extinctive în sensul art. 401 din Codul civil.

În ceea ce privește probarea creanței, Serviciul Fiscal de Stat a susținut că instanța de fond a aplicat eronat regulile privind sarcina probei. În opinia recurentului, în cadrul procedurii de validare a creanțelor creditorul este cel care trebuie să demonstreze existența, cuantumul și exigibilitatea creanței prin probe concludente, certe și admisibile. Simpla reflectare contabilă a unei datorii în evidențele debitorului nu ar putea exonera creditorul de obligația de a demonstra raportul juridic generator al creanței. În acest sens, recurentul a susținut că în dosar lipsesc documentele primare esențiale, inclusiv contractele lizibile din anul 2008, facturile, dovezile privind livrarea mărfurilor și calculul detaliat al sumei de 230 651 USD. De asemenea, a invocat faptul că notificarea cesiunii ar conține referiri eronate la o altă persoană, Maria Nicora, circumstanță care, în opinia sa, ridică dubii serioase asupra autenticității și coerenței actelor prezentate.

Un alt argument al recurentului a vizat lipsa dreptului lui Kamal Hassoun de a dispune de întreaga creanță. Serviciul Fiscal de Stat a susținut că această creanță a fost cesionată de Kamal Hassoun, minor, prin reprezentantul său legal, în baza contractului de cesiune din 31 ianuarie 2025. Potrivit certificatului de moștenitor anexat la dosar, însă, masa succesorală a defunctului Ahmad Hassoun ar fi fost moștenită în cote egale, de câte 1/2, de către Kamal Hassoun și Raya Hassoun. În lipsa consimțământului expres al co-moștenitoarei Raya Hassoun sau a unei declarații de renunțare din partea acesteia la creanța respectivă, recurentul consideră că Kamal Hassoun nu putea transmite către Olga Evdochimenco întreaga creanță.

În acest sens, Serviciul Fiscal de Stat a invocat art. 2485 alin. (1) din Codul civil, potrivit căruia, în cazul în care cel care a lăsat moștenirea are mai mulți moștenitori, masa succesorală devine proprietatea comună a comoștenitorilor din momentul deschiderii moștenirii. Prin urmare, recurentul a considerat că Kamal Hassoun nu putea dispune unilateral de întreaga creanță, iar contractul de cesiune este lovit de nulitate absolută în privința cotei corespunzătoare celuilalt moștenitor.

În continuare, recurentul a invocat și faptul că, la data încheierii contractului de cesiune din 31 ianuarie 2025, Kamal Hassoun era minor. În opinia Serviciului Fiscal de Stat, conform art. 29 alin. (1) și art. 139 alin. (1) lit. a) din Codul civil, cesiunea

unei creanțe, fiind un act de dispoziție, putea fi încheiată în numele minorului numai cu autorizarea prealabilă a consiliului de familie sau a autorității tutelare, iar lipsa unei asemenea autorizări atrage nulitatea absolută a actului, în temeiul art. 29 alin. (2) coroborat cu art. 140 din Codul civil.

Recurentul a considerat, astfel, că nulitatea contractului de cesiune din 31 ianuarie 2025 rezultă din două motive distincte și independente: pe de o parte, lipsa autorizării necesare pentru încheierea actului de dispoziție în numele minorului, iar pe de altă parte, lipsa acordului celeilalte comoștenitoare, Raya Hassoun, asupra transmiterii întregii creanțe. În acest context, Serviciul Fiscal de Stat a invocat și art. 328 alin. (1) din Codul civil, susținând că nulitatea absolută poate fi invocată de orice persoană interesată, inclusiv de Serviciul Fiscal de Stat, iar instanța este obligată să o constate din oficiu.

Referitor la concluzia instanței de insolvabilitate potrivit căreia Serviciul Fiscal de Stat nu ar fi indicat care este interesul legitim lezat, recurentul a considerat-o neîntemeiată. Acesta a susținut că Serviciul Fiscal de Stat are un interes legitim procesual direct, în calitate de creditor chirografar concurent, întrucât validarea unei creanțe majoritare pe care o consideră nelegală ar diminua procentul de recuperare a propriilor creanțe la distribuirea activelor debitorului. În opinia recurentului, calitatea de creditor concurent îi conferă Serviciului Fiscal de Stat dreptul de a contesta orice creanță viciată care îi afectează drepturile patrimoniale.

Serviciul Fiscal de Stat a mai susținut că instanța de insolvabilitate a aplicat eronat prevederile art. 551 și art. 2492 din Codul civil cu privire la actul de cesiune. În opinia recurentului, art. 551 din Codul civil reglementează dreptul fiecărui coproprietar de a sta singur în justiție în acțiunile privitoare la coproprietate și nu poate fi aplicat unui act de dispoziție precum cesiunea creanței. Cesiunea integrală a creanței către un terț reprezintă, în viziunea recurentului, un act de dispoziție irevocabil, prin care bunul comun este înstrăinat, și nu o simplă măsură de conservare.

Totodată, recurentul a contestat susținerea potrivit căreia cesiunea ar fi fost realizată în interesul conservării creanței din cauza riscului de insolvabilitate. În opinia Serviciului Fiscal de Stat, intentarea procedurii de insolvabilitate nu justifică înstrăinarea unilaterală a unui bun comun, iar cesiunea integrală a creanței către un terț transferă riscul și beneficiul către acesta fără acordul celuilalt moștenitor, contravenind regimului indiviziunii succesorale prevăzut de art. 2485, 2492 și 2493 din Codul civil.

Recurentul a mai afirmat că instanța de insolvabilitate a citat corect art. 2493 din Codul civil, însă a ajuns la o concluzie greșită, deoarece faptul că debitorul poate executa obligația doar față de toți moștenitorii împreună ar confirma tocmai imposibilitatea unui singur comoștenitor de a dispune de întreaga creanță prin cesiune.

În continuare, Serviciul Fiscal de Stat a criticat modul în care instanța de fond a examinat materialele cauzei, susținând că aceasta ar fi preluat integral susținerile administratorului insolvabilității fără a analiza critic obiecțiile formulate de

contestator și fără a răspunde punctual argumentelor referitoare la lipsa actelor primare, nulitatea cesiunii, lipsa consimțământului co-moștenitorului și capacitatea minorului. În opinia recurentului, încheierea recurată nu conține o analiză critică și motivată a argumentelor esențiale privind prescripția, nulitatea cesiunii și lipsa probelor primare, limitându-se la o motivare formală și la preluarea poziției administratorului insolvabilității. Acest fapt ar încălca, potrivit recurentului, art. 270 din Codul de procedură civilă și dreptul la un proces echitabil garantat de art. 6 din CEDO.

În susținerea acestei critici, Serviciul Fiscal de Stat a invocat jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, inclusiv cauza Hiro Balani împotriva Spaniei, invocînd că instanța trebuie să răspundă în mod special și explicit celor mai importante întrebări ridicate de părți. De asemenea, recurentul a făcut trimitere la cauzele Boldea împotriva României, din 15 februarie 2007, paragraful 29, Helle împotriva Finlandei, din 19 februarie 1997, paragraful 60, precum și Hirvisaari împotriva Finlandei, subliniind că motivarea unei hotărâri trebuie să demonstreze că instanța a examinat în mod real chestiunile esențiale prezentate de părți și să permită acestora să înțeleagă motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse.

În final, recurentul a susținut că, întrucât creanța Olgăi Evdochimenco este una majoritară, se impune și asigurarea acțiunii prin suspendarea exercitării dreptului de vot al acesteia până la soluționarea definitivă a cererii de recurs. Serviciul Fiscal de Stat a considerat că participarea Olgăi Evdochimenco la adunările creditorilor și exercitarea dreptului de vot, în condițiile în care creanța acesteia este contestată sub aspectul legalității și al caracterului cert, ar putea influența în mod semnificativ adoptarea unor decizii esențiale pentru procedura de insolvabilitate. În opinia recurentului, suspendarea temporară a dreptului de vot nu constituie o sancțiune, ci o măsură de protecție procedurală destinată prevenirii unor eventuale abuzuri și asigurării unui echilibru între drepturile creditorilor.

În acest sens, recurentul a invocat art. 174 alin. (1) și art. 177 alin. (2) din Codul de procedură civilă, referitoare la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, susținând că suspendarea dreptului de vot al Olgăi Evdochimenco până la examinarea cererii de recurs este necesară pentru protejarea intereselor tuturor creditorilor și pentru asigurarea respectării principiilor legalității, echității, contradictorialității și egalității participanților la proces.

Prin urmare, în temeiul Serviciul Fiscal de Stat a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea integrală a încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 28 noiembrie 2025, emiterea unei noi decizii prin care să fie admisă contestația Serviciului Fiscal de Stat împotriva admiterii spre validare a creanțelor Olgăi Evdochimenco și respinsă cererea de validare a creanței acesteia ca fiind neîntemeiată și prescrisă, cu radierea din tabel a creanțelor validate.

Totodată, recurentul a solicitat asigurarea acțiunii prin suspendarea exercitării dreptului de vot al Olgăi Evdochimenco în cadrul adunărilor creditorilor, până la soluționarea cererii de recurs formulate împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 28 noiembrie 2025, invocând faptul că creanța acesteia, fiind contestată sub aspectul legalității și al caracterului cert și având o poziție majoritară în cadrul adunării creditorilor, ar putea influența adoptarea unor decizii esențiale pentru desfășurarea procedurii de insolvabilitate.

În materie de drept, Serviciul Fiscal de Stat și-a întemeiat recursul în baza prevederilor art. 140, 141, 142, 143 și 144 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, 29, 139 și 186^1 din Codul civil, precum și art. 174 alin. (1), 177, 423, 424, 425, 426, 427 lit. c) din Codul de procedură civilă.

Prin încheierea Curții de Apel Centru din 7 mai 2026, s-a respins cererea depusă de Serviciul Fiscal de Stat cu privire la suspendarea exercitării dreptului de vot al Olgăi Evdochimenco în cadrul adunărilor creditorilor până la examinarea cererii de recurs depusă de Serviciul Fiscal de Stat asupra încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 28 noiembrie 2025.

Poziția intimaților pe marginea recursului:

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a acordat participanților la proces posibilitatea efectivă de a-și exprima punctul de vedere înainte de pronunțarea soluției.

Astfel, la 28 mai 2026, administratorul insolvabilității SRL „Gravena Sanipro”, Balan Vladimir, fiind înștiințat despre cererea de recurs formulată de către Serviciul fiscal de Stat a depus referință, prin care a solicitat respingerea cererii de recurs și menținerea încheierii instanței de fond, în sensul declarat.

Totodată, la 28 mai 2026, Evdochimenco Olga prin intermediul reprezentantului său, avocatul Malai Vitalie, fiind înștiințat despre cererea de recurs formulată de către Serviciul fiscal de Stat a depus referință, prin care a solicitat respingerea cererii de recurs și menținerea încheierii instanței de fond, în sensul declarat.

Termenul de declarare a recursului:

În conformitate cu prevederile art. 423 alin. (1) din Codul de procedură civilă ***încheierea dată în primă instanță poate fi atacată cu recurs, separat de hotărâre****, de către părți și de ceilalți participanți la proces* ***în cazurile prevăzute*** *de prezentul cod* ***și de alte legi****, precum și în cazurile în care încheierea face imposibilă desfășurarea de mai departe a procesului. Ea se examinează în recurs conform regulilor stabilite de prezentul capitol*.

Potrivit art. 424 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *Curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.*

În conformitate cu art. 8 alin. (2) al Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, *încheierile instanței de insolvabilitate pot fi atacate cu recurs* ***în termen de 15***

zile de la data comunicării *și numai în cazurile expres prevăzute de prezenta lege. Termenul de recurs, precum și recursul declarat nu suspendă executarea încheierilor instanței de insolvabilitate.*

Completul judiciar reține că încheierea contestată a fost emisă la 28 noiembrie 2025, iar cererea de recurs a fost depusă la 3 decembrie 2025. În consecință, Completul judiciar constată că recursul a fost declarat în termen, fiind îndeplinită cerința privind respectarea termenului de exercitare a căii de atac.

Completul judiciar a stabilit că cererea de recurs a fost semnat de reprezentantul Serviciului Fiscal de Stat, Chircu Sergiu, în baza procurii nr. 24 din 21 ianuarie 2025, iar motivarea acestuia a fost semnat de reprezentantul Serviciului Fiscal de Stat, Arhirii Serghei, în baza procurii nr. 107 din 30 aprilie 2025.

În condițiile descrise mai sus, Completul specializat concluzionează că sunt întrunite condițiile de exercitare a recursului declarat de Serviciul Fiscal de Stat, pentru care recursul urmează a fi examinat în fond.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, în raport cu argumentele invocate în cererea de recurs și cu cadrul legal aplicabil raportului juridic litigios, Completul specializat în materie de insolvabilitate consideră că recursul declarat de către Serviciul fiscal de Stat împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 28 noiembrie 2025, este pasibilă de admis, cu casarea încheierii primei instanțe și trimiterea cauzei spre rejudecare în aceeași instanță, în același complet de judecată, din considerentele ce succed.

Conform art. 356 din Codul de procedură civilă, *cererea de declarare a insolvabilității se judecă în instanță conform normelor generale din prezentul cod, cu excepțiile și completările stabilite de legislația insolvabilității.*

Conform art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității, *procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.*

Conform art. 424 alin. (l) din Codul de procedură civilă, *Curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.*

În condițiile art. 426 alin. (2) și (3) din Codul de procedura civilă, *recursul se depune la instanța a cărei încheiere se atacă. Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.*

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. b) din Codul de procedură civilă, *instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, restituind spre rejudecare problema soluționată prin încheierea casată.*

După cum rezultă din suportul probator prezent la materialele cauzei, se atestă faptul că prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 3 februarie 2025, s-a constatat insolvabilitatea debitorului și s-a intentat procesul de insolvabilitate față de ÎM „Gravena Sanipro” SRL, în calitate de administrator al insolvabilității a fost desemnat administratorul autorizat Balan Vladimir. S-a obligat administratorul insolvabilității Balan Vladimir să notifice creditorii ÎM „Gravena Sanipro” SRL despre înregistrarea cererilor de validare a creanțelor în vederea întocmirii tabelului definitiv a creanțelor, până la data de 17 martie 2025; să verifice, să întocmească și să prezinte instanței de insolvabilitate, nu mai târziu de 2 aprilie 2025 tabelul definitiv al creanțelor. S-a stabilit ședința de validare a creanțelor pentru 7 mai 2025 ora 09:30.

La 19 martie 2025 Evdochimenco Olga a înaintat cerere cu privire la validarea creanței față de ÎM „Gravena Sanipro” SRL, în mărime de 230 651 dolari SUA, la rangul V.

La 7 aprilie 2025 administratorul Balan Vladimir a întocmit și prezentat în instanța de insolvabilitate tabelul definitiv al creanțelor ÎM „Gravena Sanipro” SRL, în care a inclus creanța creditorului Evdochimenco Olga integral cu suma de 230 651 dolari SUA, echivalentul 4 317 971,24 lei, la rangul V.

La 30 aprilie 2025, Serviciul Fiscal de Stat a depus contestație împotriva tabelului definitiv al creanțelor ÎM „Gravena Sanipro” SRL în partea admiterii în tabel a creanței lui Evdochimenco Olga, solicitînd respingerea cererii de admitere a creanțelor ca fiind bazată pe o creanță tardivă; respingerea cererii de admitere a creanțelor ca fiind neîntemeiată; radierea creditorului Evdochimenco Olga din tabel.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 28 noiembrie 2025, s-a respins contestația depusă de Serviciul Fiscal de Stat împotriva tabelului definitiv al creanțelor SRL „Gravena Sanipro” în proces de insolvabilitate, în partea admiterii creanței lui Evdochimenco Olga. S-a validat Evdochimenco Olga ca creditor chirografar de rangul V al SRL „Gravena Sanipro” cu suma de 4 317 971,24 lei.

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 3 decembrie 2025, prin intermediul poștei electronice, Serviciul Fiscal de Stat a depus recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 28 noiembrie 2025, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii instanței de fond, cu soluționarea prin decizie a problemei în fond.

Astfel, cu raportare la speța în cauză, Completul judiciar reține că potrivit prevederilor art. 140 alin. (1) din Legea insolvabilității, *dacă are o creanţă faţă de debitor născută anterior datei deschiderii procedurii, creditorul înaintează în scris creanţa, indiferent de tipul ei, printr-o cerere de admitere a creanţelor adresată instanţei de judecată care examinează cauza de insolvabilitate a debitorului. Cererile de admitere a creanţelor se consemnează într-un registru, care se păstrează în instanţă.*

Conform art. 141 alin. (1) și (3) al Legii insolvabilității, *cererea de admitere a creanţelor are acelaşi regim juridic ca şi cererea de chemare în judecată, cu*

excepţiile stabilite la art.19. La cerere se anexează documentele justificative din care izvorăsc creanţele şi actele de constituire de garanţii.

Potrivit art. 142 alin. (1) al aceleași legi, *creanţele se supun procedurii de verificare, prevăzută de prezenta lege, de către administratorul provizoriu sau administratorul insolvabilităţii, sau de lichidator, cu excepţia creanţelor constatate prin titluri executorii necontestate în termenele prevăzute de legi speciale. (3) Termenul de verificare a creanţelor şi de consemnare în tabelul creanţelor nu va depăşi 15 zile lucrătoare. În funcţie de circumstanţele cauzei şi din motive temeinice, instanţa de insolvabilitate poate decide o majorare a termenului prevăzut de până la 15 zile. (4) Administratorul insolvabilităţii/lichidatorul va proceda de îndată la verificarea fiecărei cereri de admitere înregistrate la instanţa de insolvabilitate şi a documentelor depuse şi va efectua o cercetare amănunţită pentru a stabili legitimitatea, valoarea exactă şi prioritatea fiecărei creanţe.*

Prin prisma art. 66 alin. (1) lit. c) al Legii insolvabilității, *verificarea creanţelor şi a contestaţiilor este atribuţia nemijlocită a administratorului insolvabilităţii.*

În conformitate cu prevederile art. 143 alin. (4) din Legea insolvabilității, *după intentarea procedurii de insolvabilitate sau a procedurii simplificate a falimentului, administratorul insolvabilităţii/lichidatorul va întocmi tabelul definitiv al creanţelor, care va cuprinde toate creanţele înaintate împotriva patrimoniului debitorului la data intentării procedurii de insolvabilitate sau a procedurii simplificate a falimentului, inclusiv creanţele acceptate în tabelul preliminar. În tabelul definitiv se arată suma solicitată, suma admisă de administratorul insolvabilităţii/lichidator şi rangul de prioritate al creanţei. Tabelul definitiv al creanţelor se aprobă de către instanţa de insolvabilitate la şedinţa de validare a creditorilor. (5) La expirarea termenului de verificare, administratorul/ lichidatorul depune imediat tabelul definitiv în instanţa de judecată care examinează cazul de insolvabilitate a debitorului. Creditorii şi debitorul au acces la tabelul creanţelor şi pot face contestaţii faţă de creanţele admise de administrator/lichidator în tabel, precum şi asupra celor înlăturate. (6) O creanţă acceptată şi inclusă de administratorul insolvabilităţii/ lichidator în tabelul definitiv al creanţelor se consideră validată dacă, cu cel puţin 3 zile lucrătoare înainte de şedinţa de validare, nu a fost contestată de debitor sau de un creditor ori dacă contestaţia ridicată a fost înlăturată. Contestaţia debitorului nu se opune validării creanţei.*

Potrivit art. 144 alin. (1) din Legea insolvabilității, *debitorul şi creditorii pot să formuleze contestaţii cu privire la creanţele şi la drepturile de preferinţă neadmise sau trecute integral sau parţial de administratorul insolvabilităţii/lichidator în tabelul definitiv. (2) Contestaţiile se depun în scris la instanţa de judecată care examinează cazul de insolvabilitate cu cel puţin 3 zile înainte de data şedinţei fixate pentru examinarea valabilităţii creanţelor incluse în tabelul definitiv. Contestaţiile înaintate după termenul prevăzut se declară tardive şi se restituie fără a fi examinate. (3) Instanţa de insolvabilitate soluţionează contestaţiile în şedinţă de validare sau în*

cadrul unei alte şedinţe speciale, cu citarea contestatorului, a creditorului care deţine creanţa contestată, dacă acesta nu este chiar contestatorul, a administratorului insolvabilităţii/lichidatorului şi a oricărei alte părţi interesate, după caz. (4) Dacă la examinarea contestaţiei se constată existenţa unui litigiu de drept, instanţa de insolvabilitate admite contestaţia printr-o încheiere motivată, care poate fi atacată cu recurs de către creditorul a cărui creanţă nu a fost validată. În acest caz, creanţa se radiază din tabel, iar creditorul a cărui creanţă nu a fost validată este în drept să intenteze proces separat de confirmare a creanţei sau de preluare a procesului pendinte. Creanţele faţă de care au fost admise contestaţiile se iau în calcul la elaborarea planului de distribuire intermediară prin rezervarea lor din masa debitoare, în condiţiile stabilite la art. 152. (9) Instanţa de insolvabilitate soluţionează contestaţia prin încheiere care poate fi contestată cu recurs. Încheierea irevocabilă prin care contestaţia este admisă sau respinsă cu validarea creanţei este executorie pentru administratorul insolvabilităţii/lichidator şi pentru toţi creditorii. Încheierea constituie temei pentru rectificarea tabelului definitiv al creanţelor sau a tabelului definitiv consolidat fără a se convoca şedinţă specială de validare.

Completul judiciar, analizând situația de fapt din prezenta speță în raport cu prevederile normelor de drept enunțate, ajunge la concluzia că soluția instanței de fond este insuficient motivată și rezultă dintr-o examinare incompletă a circumstanțelor relevante ale cauzei, fiind adoptată în lipsa unei analize efective și multiaspectuale a tuturor argumentelor și probelor invocate de participanții la proces, ceea ce impune admiterea recursului, casarea încheierii contestate și remiterea cauzei spre rejudecare în aceeași instanță, în același complet de judecată, din considerentele ce succed.

În același timp, Completul judiciar constată că această concluzie nu se referă la toate aspectele examinate de instanța de fond, întrucât, în ceea ce privește argumentul recurentului Serviciul Fiscal de Stat privind prescrierea creanței solicitate spre validare, instanța de insolvabilitate a dat o apreciere corespunzătoare circumstanțelor invocate și a ajuns în mod corect la concluzia că termenul de prescripție extinctivă nu poate fi considerat expirat. Prin urmare, sub acest aspect, Completul judiciar apreciază că argumentele recurentului nu sunt întemeiate.

Astfel, instanța de insolvabilitate a pornit de la prevederile art. 391 alin. (1) din Codul civil, potrivit cărora termenul general în interiorul căruia persoana poate să-și apere, pe calea intentării unei acțiuni în instanța de judecată, dreptul încălcat este de 3 ani, coroborate cu normele care reglementează momentul începerii curgerii termenului de prescripție extinctivă. În acest sens, pentru determinarea intervenirii prescripției nu este suficientă stabilirea vechimii raportului juridic sau a datei la care a fost constituită creanța inițială, fiind necesară identificarea momentului concret în care s-a născut dreptul la acțiune, respectiv a momentului în care creditorul a cunoscut sau trebuia să cunoască despre încălcarea dreptului său.

Or, în speță, instanța de insolvabilitate a constatat în mod întemeiat că din materialele cauzei nu rezultă că obligația debitorului S.R.L. „Gravena Sanipro” ar fi avut un termen concret de executare, a cărui expirare să permită determinarea fără echivoc a momentului de la care urma să curgă termenul de prescripție. În aceste condiții, simpla invocare de către Serviciul Fiscal de Stat a faptului că raporturile juridice din care își are originea creanța datează din anii 2008–2010 sau că cesiunea inițială a creanței a avut loc la 2 august 2010, iar ulterior au intervenit modificări în anul 2017, nu este suficientă pentru a demonstra că dreptul la acțiune împotriva debitorului SRL „Gravena Sanipro” s-a născut la una dintre aceste date și că, prin urmare, termenul de prescripție de 3 ani s-ar fi împlinit.

În mod corect, instanța de insolvabilitate a avut în vedere și împrejurarea că obligația respectivă a fost reflectată în evidența contabilă a debitorului pe parcursul perioadei ulterioare, fiind înregistrată ca datorie pe termen lung. Totodată, la 30 ianuarie 2025 a fost întocmit actul de verificare, prin care a fost confirmată existența datoriei în cuantum de 230 651 USD, iar prin actul de control fiscal nr. 5-740396 din 10 martie 2025 s-a constatat că aceeași datorie era reflectată în evidența contabilă a debitorului, fiind indicată ca provenind din împrumuturile acordate de Ahmad Hassoun.

Aceste circumstanțe confirmă că obligația în cuantum de 230 651 USD continua să fie reflectată în evidența contabilă a debitorului și era recunoscută ca existentă la data de 30 ianuarie 2025, când a fost întocmit actul de verificare, precum și la data de 10 martie 2025, când, prin actul de control fiscal nr. 5-740396, Serviciul Fiscal de Stat a constatat reflectarea acestei datorii în evidența contabilă a debitorului, respectiv cu doar câteva zile înainte de depunerea, la 19 martie 2025, a cererii de validare a creanței. Prin urmare, în mod justificat instanța de fond a apreciat că aceste elemente sunt relevante pentru stabilirea situației reale a obligației și că simpla vechime a raportului juridic inițial nu poate constitui, prin ea însăși, temei pentru constatarea împlinirii termenului de prescripție extinctivă.

Or, pentru a putea fi reținută prescripția, era necesară stabilirea momentului concret în care s-a născut dreptul la acțiune împotriva debitorului și, respectiv, a datei de la care urma să curgă termenul general de 3 ani. În speță, Serviciul Fiscal de Stat nu a demonstrat că acest moment s-ar situa la datele indicate în cererea de recurs și nici că, de la un asemenea moment și până la depunerea cererii de validare a creanței, s-ar fi împlinit termenul legal de prescripție. În consecință, nu există temei pentru a concluziona că creanța în cuantum de 230 651 USD este prescrisă.

În același timp, Completul judiciar reține că actul de verificare din 30 ianuarie 2025 și reflectarea datoriei în evidența contabilă a debitorului nu trebuie privite izolat, ci coroborat cu celelalte probe administrate în cauză. Acestea confirmă că, până la momentul deschiderii procedurii de insolvabilitate și al formulării cererii de validare a creanței, obligația era evidențiată ca existentă, iar cuantumul acesteia era determinabil. Prin urmare, în lipsa stabilirii momentului concret al nașterii dreptului la

acțiune și ținând cont de modul în care obligația a fost reflectată și recunoscută în raporturile contabile ale debitorului, nu poate fi reținut argumentul recurentului privind împlinirea termenului general de prescripție.

În consecință, Completul judiciar apreciază că argumentele Serviciului Fiscal de Stat referitoare la prescrierea creanței nu sunt întemeiate, iar concluzia instanței de insolvabilitate în această parte este una corectă. Faptul că raporturile juridice inițiale sunt de o vechime considerabilă nu este suficient, prin sine însuși, pentru a constata prescrierea creanței, atât timp cât nu a fost stabilit momentul concret al nașterii dreptului la acțiune și al începerii curgerii termenului de prescripție.

Totodată, Completul judiciar reține că soluția de admitere a recursului și de casare a încheierii instanței de insolvabilitate nu este determinată de argumentul Serviciului Fiscal de Stat privind prescrierea creanței, întrucât acest argument a fost apreciat ca neîntemeiat. Necesitatea casării încheierii este determinată de faptul că, pentru soluționarea corectă a contestației Serviciului Fiscal de Stat și a chestiunii privind validarea creanței pretinse de Evdochimenco Olga, este necesară o examinare completă și multiaspectuală a tuturor circumstanțelor cauzei.

Or, la examinarea unei cereri de validare a creanței, instanța de insolvabilitate nu urmează să se limiteze la constatarea faptului că o anumită sumă este reflectată în evidența contabilă a debitorului. Instanța trebuie să verifice care este temeiul juridic al obligației, cum s-a format creanța, care este cuantumul real al acesteia, dacă creanța este certă, lichidă și exigibilă, dacă documentele prezentate confirmă existența obligației și dacă persoana care solicită validarea este într-adevăr titularul dreptului de creanță.

În speță, aceste verificări sunt necesare în mod deosebit, deoarece creanța de 230651 USD solicitată spre validare de Evdochimenco Olga are la origine mai multe raporturi juridice și operațiuni succesive.

Astfel, din materialele cauzei rezultă că la 1 ianuarie 2010 în evidența contabilă a debitorului era reflectată o datorie față de „Khalife Commercial Est” în cuantum de 3 483 285,89 lei. Ulterior, la 2 august 2010, Ahmad Hassoun a preluat de la „Khalife Commercial Est” creanța în cuantum de 328 048,10 USD.

Ulterior, cuantumul creanței a fost diminuat succesiv. Astfel, la 13 septembrie 2017 creanța a fost redusă cu 60 686,52 USD, ca urmare a preluării de către Ahmad Hassoun a unei creanțe asupra SRL „Sarco Engineering”, ulterior, la 31 decembrie 2018, aceasta a fost redusă cu 17 574,83 USD, iar la 31 decembrie 2021 cu încă 19 135,03 USD. În final, la 30 ianuarie 2025, în evidență a fost indicat un sold al datoriei de 230 651,72 USD, iar spre validare a fost solicitată suma de 230 651 USD.

Prin urmare, instanța de fond urmează să verifice în mod concret fiecare dintre aceste operațiuni și să stabilească dacă diminuările succesive ale creanței sunt confirmate prin acte juridice și documente justificative, care a fost temeiul acestora și dacă suma de 230 651 USD, solicitată spre validare la 19 martie 2025, reprezintă soldul real și justificat al obligației debitorului.

O asemenea verificare este necesară și prin prisma faptului că, la 30 ianuarie 2025, a fost întocmit actul de verificare prin care a fost indicată existența datoriei în cuantum de 230 651 USD. De asemenea, prin actul de control fiscal nr. 5-740396 din 10 martie 2025, Serviciul Fiscal de Stat a constatat că, la 1 ianuarie 2023, în evidența contabilă a debitorului era reflectată o datorie de 230 651 USD, prezentată ca împrumuturi acordate de fondatorul Ahmad Hassoun, care a deținut, până la 27 ianuarie 2023, o cotă de 80% din capitalul social al ÎM „Gravena Sanipro” SRL.

În aceste condiții, instanța de fond urmează să stabilească dacă suma reflectată în evidența contabilă corespunde unei obligații juridice reale a debitorului, care sunt documentele în baza cărora aceasta a fost înregistrată și dacă există concordanță între datele contabilității și actele juridice prezentate în susținerea creanței.

Totodată, este necesară examinarea situației juridice a creanței după decesul lui Ahmad Hassoun, survenit la 27 octombrie 2023. Din actele cauzei rezultă că moștenitorii acestuia sunt Kamal Hassoun și Raya Hassoun, fiecăruia revenindu-i câte 1/2 din masa succesorală. Prin urmare, instanța de rejudecare urmează să stabilească în ce mod dreptul de creanță deținut de Ahmad Hassoun a trecut la moștenitorii săi și ce cotă din această creanță a revenit fiecăruia dintre aceștia.

Această chestiune este importantă deoarece, la 31 ianuarie 2025, Kamal Hassoun, reprezentat de mama sa Elvira Șipulina, a încheiat actul prin care a transmis către Evdochimenco Olga drepturile asupra creanței în cuantum de 230 651 USD. Astfel, urmează a fi verificat dacă Kamal Hassoun avea dreptul să transmită întreaga creanță de 230 651 USD sau putea dispune doar de cota de 1/2 care îi revenea în calitate de moștenitor al lui Ahmad Hassoun.

În acest context, prima instanță urmează să verifice concordanța dintre cuantumul creanței transmise către Evdochimenco Olga și drepturile succesorale stabilite în privința lui Kamal Hassoun și Raya Hassoun. În cazul în care fiecare dintre aceștia a dobândit câte 1/2 din dreptul de creanță, urmează să fie stabilit în baza căror temeiuri Kamal Hassoun a transmis către Evdochimenco Olga întreaga creanță în cuantum de 230 651 USD, și nu doar partea din dreptul de creanță care îi revenea.

De asemenea, instanța de insolvabilitate urmează să elucideze statutul juridic al lui Kamal Hassoun la data de 31 ianuarie 2025, precum și circumstanțele în care acesta a fost reprezentat de Elvira Șipulina la momentul transmiterii creanței. În acest sens, urmează să fie stabilit actul juridic în temeiul căruia a fost exercitată reprezentarea, întinderea și limitele împuternicirilor acordate reprezentantului, precum și dacă acestea îi conferau dreptul de a dispune de creanță prin transmiterea acesteia către Evdochimenco Olga în cuantumul integral de 230 651 USD.

În același timp, instanța de fond urmează să stabilească dacă pentru transmiterea întregii creanțe era necesară participarea sau acordul celuilalt moștenitor, Raya Hassoun, având în vedere că, potrivit actelor succesorale, și aceasta deținea o cotă de 1/2 din drepturile succesorale ale lui Ahmad Hassoun.

Prezintă relevanță și faptul că, deși actul de verificare din 30 ianuarie 2025 indică o datorie de 230 651 USD față de Kamal Hassoun, actele succesorale indică existența a doi moștenitori ai lui Ahmad Hassoun, cu cote de câte 1/2. În aceste condiții, instanța urmează să stabilească dacă reflectarea întregii datorii în raport cu Kamal Hassoun corespunde situației juridice rezultate din succesiune sau dacă această reflectare contabilă nu este suficientă pentru a confirma că acesta era titularul întregii creanțe.

Totodată, instanța de fond urmează să verifice în detaliu modul în care s-a ajuns de la creanța inițială de 328 048,10 USD, preluată de Ahmad Hassoun la 2 august 2010, la suma de 230 651 USD solicitată spre validare. În acest sens, urmează să fie analizate separat diminuarea cu 60 686,52 USD din 13 septembrie 2017, diminuarea cu 17 574,83 USD din 31 decembrie 2018 și diminuarea cu 19 135,03 USD din 31 decembrie 2021, pentru a se stabili în baza căror acte au fost efectuate aceste operațiuni și dacă acestea sunt justificate atât juridic, cât și contabil.

Prin urmare, simplul fapt că suma de 230 651 USD a fost reflectată în evidența contabilă a debitorului și ulterior inclusă de administratorul insolvabilității în tabelul definitiv al creanțelor la 7 aprilie 2025, în echivalentul a 4 317 971,24 lei și cu includerea în rangul V, nu este suficient pentru soluționarea definitivă a contestației Serviciului Fiscal de Stat. Instanța de insolvabilitate urmează să verifice dacă această sumă este confirmată prin documente care demonstrează atât existența obligației debitorului, cât și dreptul persoanei care solicită validarea de a pretinde această sumă.

În aceste circumstanțe, Completul judiciar consideră că instanța de insolvabilitate nu a examinat în măsura necesară toate aspectele menționate și nu a efectuat o verificare suficient de amplă a succesiunii raporturilor juridice și a documentelor care stau la baza creanței. Or, aceste împrejurări pot fi stabilite numai prin examinarea în ansamblu a probelor și prin verificarea fiecărei transmisiuni a dreptului de creanță.

Astfel, la rejudecarea cauzei, instanța de insolvabilitate urmează să examineze multiaspectual contestația Serviciului Fiscal de Stat din 30 aprilie 2025, să verifice fiecare dintre obiecțiile formulate de acesta și să stabilească, în baza tuturor probelor administrate, dacă creanța în cuantum de 230 651 USD există, care este cuantumul exact al acesteia, dacă este certă, lichidă și exigibilă și dacă Evdochimenco Olga justifică dreptul de a solicita validarea acesteia în întregime.

În mod distinct, instanța de fond urmează să verifice valabilitatea și întinderea actului din 31 ianuarie 2025 prin care Kamal Hassoun, reprezentat de Elvira Șipulina, a transmis creanța către Evdochimenco Olga, prin raportare la drepturile succesorale ale lui Kamal Hassoun și Raya Hassoun, precum și la toate circumstanțele existente la momentul încheierii acestui act.

Prin urmare, Completul judiciar subliniază că remiterea cauzei spre rejudecare nu este determinată de constatarea faptului că creanța în cuantum de 230 651 USD este prescrisă. Dimpotrivă, sub aspectul prescripției, argumentele Serviciului Fiscal de

Stat nu au fost reținute. Remiterea este necesară pentru ca instanța de insolvabilitate să efectueze o examinare completă și multiaspectuală a celorlalte probleme esențiale pentru validarea creanței, să clarifice toate circumstanțele privind originea și cuantumul acesteia, succesiunea transmisiunilor, drepturile moștenitorilor lui Ahmad Hassoun și valabilitatea transmiterii creanței către Evdochimenco Olga.

În consecință, ținând cont de limitele examinării în recurs și de necesitatea stabilirii tuturor circumstanțelor de fapt și de drept relevante pentru soluționarea contestației formulate de Serviciul Fiscal de Stat, Completul judiciar consideră necesară casarea încheierii contestate și remiterea cauzei spre rejudecare, pentru ca instanța de insolvabilitate să verifice în mod corespunzător argumentele și probele prezentate de participanții la proces și să adopte o soluție întemeiată pe examinarea tuturor aspectelor relevante ale cauzei.

Conform art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială.

La caz, Colegiul învederează jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care statuează că întinderea motivării depinde de diversitatea mijloacelor pe care o parte le poate ridica în instanță, precum și de prevederile legale, de obiceiuri, de principiile doctrinale și de practicile diferite privind prezentarea și redactarea sentințelor și hotărârilor în diferite state (Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, paragraful 29; Van den Hurk împotriva Olandei din 19 aprilie 1994, paragraful 61). Pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce i-au fost prezentate (Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, paragraful 29; Helle împotriva Finlandei din 19 februarie 1997, paragraful 60).

Prin urmare, Completul judiciar conchide că lacunele constatate mai sus nu pot fi înlăturate în cadrul judecării recursului, motiv pentru care recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat urmează a fi admis, cu casarea încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 28 noiembrie 2025 și remiterea cauzei spre rejudecare în aceeași instanță, în același complet de judecată, în vederea examinării complete și obiective a contestației.

În aceste condiții, având în vedere limitele examinării în recurs și necesitatea unei analize complete a circumstanțelor cauzei, Completul judiciar consideră necesară casarea încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 28 noiembrie 2025 și remiterea cauzei spre rejudecare în aceeași instanță, în același complet de judecată, pentru examinarea multiaspectuală a argumentelor părților, inclusiv a circumstanțelor privind originea și cuantumul creanței solicitate spre validare, justificarea diminuărilor succesive ale acesteia, succesiunea transmiterii dreptului de creanță, drepturile succesorale dobândite de Kamal Hassoun și Raya Hassoun, precum și temeiul și valabilitatea transmiterii creanței în cuantum de 230 651 USD către Evdochimenco

Olga, inclusiv sub aspectul întinderii împuternicirilor acordate Elvirei Șipulina pentru reprezentarea lui Kamal Hassoun la încheierea actului din 31 ianuarie 2025.

Pe cale de consecință, Completul judiciar concluzionează că recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat urmează a fi admis, cu casarea încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 28 noiembrie 2025 și remiterea cauzei spre rejudecare, în același complet de judecată, în vederea examinării complete și multiaspectuale a contestației formulate de Serviciul Fiscal de Stat împotriva validării creanței solicitate de Evdochimenco Olga, cu verificarea tuturor circumstanțelor relevante privind existența, întinderea, titularul și temeiul juridic al creanței, precum și cu respectarea principiilor procedurii de insolvabilitate.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. b) Cod de procedură civilă, Completul specializat în examinarea acțiunilor în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

D E C I D E :

Se admite recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat.

Se casează încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 28 noiembrie 2025, emisă în cadrul procesul de insolvabilitate intentat față de SRL „Gravena Sanipro”, la contestația depusă de Serviciul Fiscal de Stat împotriva tabelului definitiv al creanțelor SC „Gravena Sanipro” SRL în partea admiterii în tabel a creanței lui Evdochimenco Olga, restituind spre rejudecare problema soluționată prin încheierea casată, în aceeași instanță și în același complet de judecată.

Decizia este irevocabilă de la emitere.

Președintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Bostan Angela

Ghedrovici Nicolae